

mindre Lønning end den, der var normeret for Hjrassistenterne. Dette har imidlertid vist sig at være en overmaade uheldig Ting, det er klart, at det er urigtigt at have Mænd, der blot skulle passe Sirenerne, og som altsaa kunne nyde Livet, naar det er klart Veir, men derimod, naar det er taaget, ere overbeholdede med Arbeide i den Grad, at det næsten er umuligt for dem at passe det. Det har udviklet sig saaledes, at saavel de egentlige Assistentter som Sirenepasserne ere Assistentter Allesammen, og derfor er det ogsaa rimeligt at give dem samme Lønning. Det er kun 5 Mennesker, som man i Stedet for at give 600 Kr. hver om Aaret foreslaar at give 900 Kr., og det forekommer mig dog at være Noget, som Thinget burde gaa ind paa, og som det ogsaa nok vil gaa ind paa. Naar vi tale pænt om det mellem 2den og 3die Behandling, kunne vi dog maaste faae det. Nu sagde den ærede Ord- fører nok, at det kun var nogle af Forhøiel- serne, der vare nægtede, de andre var man gaaet ind paa, men jeg tror nok, at jeg under Konferencen gjorde det ærede Udvalg opmærksom paa, at der var en Misforstaaelse forbunden med de andres Nægtelse, saa at Velvillien vel egent- lig ikke har været saa overordentlig stor paa det Punkt. Ændringsforslaget under Nr. 137 er hele Udvalget enigt om, men der var den ærede Ordførers Motivering ikke rigtig. Med disse 30,000 Kr., som Kontoen for Fyrvesenets ordinære Bygningsudgifter er foreslaaet forholdt med af Marineministeriet denne Gang, forholdt det sig saaledes, at det jo er dette Thing, der selv har faaet Marineministeriet til at foreslaa disse 30,000 Kr. (Afbrydelse af Ordføreren.) So, det var virkelig. Tidligere har man sig med Hensyn til Fyrstibene ad paa følgende Maade, som maaste formelt set kunde være mindre rigtig, at de almindelige Udgifter til Fyr- stibenes Vedligeholdelse bleve afholdte af Kontoen, medens man, naar der var større Reparationer, som man i Regelen aldrig vidste længe i Forveien, og som man hyppigt kun fik at vide derved, at man under Svintre fik Fyrstibene paa Land og under- søgte, hvorefter man gjorde dem i Stand, saa godt man kunde, fik dem sat ind paa Tillægsbevillingen. Det er nemlig nødven- digt med det ringe Reservermateriel af Fyr- stibe, vi have, at vi maa have dem gode, idet det ikke gaar an at bekendtgjøre i Vla- dene, at f. Ex. Fyrstibet ved Stagens Rev er gaaet ind, fordi vi ikke have noget andet Stib at lægge ud. Det kan ikke gaa an, Fyrstibe maa vi have. Derfor blev det ind- sat paa Tillægsbevillingen, og saaledes har

det været i en Menneskealder. Men derpaa opdagedes det i Statsrevisionen, at der maatte sættes en Sum op dertil hvert Aar, hvortil jeg svarede, at det kunde man for mig gjerne, men man kunde umuligt paa Forhaand vide, hvor stor Summen vilde blive. Jeg satte saa Summen til 30,000 Kr. paa Grundlag af Beregninger, der vare anstillede over de forløbne Aar, samt efter en Overveielse af, hvorledes det stod sig med Fyrstibene den Gang. Nu holder Udvalget formodentlig ikke af, at denne Konto er bleven større end sædvanlig, og har saa sat den 20,000 Kr. ned. Da jeg sidst under- handlede derom, tror jeg omtrent, jeg sagde, at jeg var lige glad, enten der blev sat 30,000 eller 10,000 Kr. Jeg vidste nemlig ikke den Gang, hvad der vilde behøves, men nu veed jeg, at det endog er knebet, at de 30,000 Kr. kunne slaa til, idet det, efter at der er foretaget en Underjøgelse — jeg be- mærker, at dette er en ny Oplysning — af den Tilstand, hvori Fyrstib Nr. 11 og til- dels Fyrstib Nr. 12 befunde sig, har vist sig, at det vil være Alt det, om de 30,000 Kr. ville kunne slaa til til Reparationerne, og saa er det dog rigtigere at have en Sum, der nogenlunde svarer til Virkeligheden, end en Sum, der umuligt kan slaa til. Om Fre- derikshavns Havn skal jeg bemærke, at det ikke er Noget, om hvilket man kan sige, at Fler- tallet har forkastet det og Ministeren des- uagtet taget det op. Formelt kan det nok siges, men jeg vil dog bemærke, at i 1884, det sidste Aar, da vi havde en regelmæssig Fuantslov, en af dem, der vare i yderste Grad raserede, udtalte Udvalget sig ganske vist saaledes, at man for Tid en ikke sandt denne Udvidelse af Frederikshavns Havn tilstrækkelig begrundet. I Virkeligheden var den aldeles nødvendig. Det var oplyst, at for at Lods- baadene med Sikkerhed kunde komme ind og ud, og for at i det Hele taget Statskassen, der jo havde overtaget disse Der, kunde have den ringeste Smule Indtægt af dem, vilde det være nødvendigt at udvide Havnen. Naar Udvalget udtalte, og Thinget fulgte Udvalget dertil, at det for Tiden ikke ansaa Udvidelsen for nødvendig, maatte man dog tro, at det i alt Fald ikke skulde gjælde for længere Tid. Det Aar, da Udvalget udtalte, at det ikke ansaa den for nødvendig, blev det i alt Fald ikke taget, men da man dog umuligt kunde tænke sig, at Udvalget ogsaa til næste Aar vilde have denne Anstuelse, saa blev det taget. Nu mangler der henimod 6,000 Kr. i at faae det Hele i Stand, og denne Sum er ogsaa aldeles nødvendig, for at der skal komme Noget ud deraf. Med Hensyn til § 26 skal ogsaa jeg udtale mig